

Mosa Plimpar sjelf åt dig.
 Gubbe haf din sura Limpa,
 Doppa Ister bäst du vill,
 Då wor' jag som du, en Simpa,
 Om jag dig skull' hbra till.

4.

Han vill ge mig harskinsstrumpor,
 Att jag kan blifwa sjuk;
 Och om halsen råfverumpor,
 Dertill har jag Nättelduk,
 Harskinsstrumpor dig wäl passar,
 Som ä' gammal, kall som sten,
 Silkesstrumpor bättre passar
 Än ett Harskin på mitt ben.

5.

Fria du man till en Finska,
 Hon kan stå dig bättre än,
 Som kan prata din latinska,
 Med den du bäst samsas kan;
 Sätt på henne wargskinnströja,
 Ja om du vill, Laplandsfkor,
 Men mitt sin' skall aldrig böjas,
 Efter modet, der du bor.

6.

Segla nu hem på din Skuta,
 Se'n du fått behörigt swar,
 Du kan sjelf wäl se och sluta,
 Att du äst en djerfwer Karl,
 Som tbrs waga mig begära;
 Dumma jöns som intet ser,
 Min person skall bli en ära
 För en hurtig Kavaljer.

Finne = Gubbens

Friare =

Wisa,

samt

Jungfruns

Swar derpå,

Sjunges som:

Den som längtar till att lära sticka sig ic.

Stockholm,

Elmäs och Granbergs Tryckeri, 1835.

Finne-Gubbens ansöfning

till
Jungfrun.

Wackra Jomfru, lilla wänsto,
Hör på Finne-gubbens tal:
Mino prata uppå winsto,
Är ni nu åt gubben fal?
Så vill mino till Er fria,
Wackra Jomfru ge mej ja,
I min håg mänd' Jomfrun flia?
Ty vill mino sino ha.

2.

I flu ej i Finland frysa,
Eller ha af köld nå'n harm,
Björnskinnsfäll och luden mysa
Sku Er värma på min arm.
Mårskinnsmyxa, Hårskinnsstrumpor
Wargskinnsströja, Lapplandskor,
Kringa om halsen råfwerumpor
Bruka mino, der jag bor.

3.

I flu ej i Finland smälta,
Mino gå i god för det;
Uti pannor flu wi smälta,
Björna-fett och ister med;
Doppa deri sura limpor,
Stekta rostwor natt och dag,
Äta rostwe-mos och klimpar,
Beswa som i gästbuds lag.

4.

Wackra Jomfru, hafwa mycke
Godt, att så i Finna Land,
Låt mig komma i Er tycke,
Räck mig Er snö-hwita hand;
Då blir Gubbens saker goder;
Segla hem på fluto sin:
Såga så för Far och Moder,
Ja fick lilla Wänsto min.

Jungfruns Svar derpå.

1.

Fåfångt har du dig inbillat
Att en unger Jungfru vill,
Ruten gubbes tillbud gilla;
Nej, jag är för god dertill,
Under du så djerft tords wåga;
Gå och fria just till mig,
Förrän du en klot fick fråga:
Om det kunde rimma sig.

2.

Tänk den gamle Stute-Pållen
Ber mig sofwa på sin arm,
Och vill under Björnskinnsfällan,
Trycka mig intill sin barm;
Nej ingen Karl mer wore
Kring om hela werldens ring,
Jag likwål, dig, toker store,
Höle just för ingenting.

3.

All den mat som du tillreder,
Ärer smaka underlig,
Annorledes äro mina seder,